

тъпанъ, неприятеля, който се е настанил на гребена, съединяващъ Острата-чука съ старата ни позиция. Тукъ врагътъ е доближилъ на 200—300 крачки окопитѣ, а на дѣсния флангъ до 50 крачки. Всѣки мигъ и ржкопашниятъ бой е неминуемъ. Поручикъ Икономовъ съ сила въздържа своитѣ смѣлчаци да не изкачатъ изъ окопитѣ и почнатъ да дупчатъ нахалния врагъ. Точната стрелба на орждието указва своето действие, врагътъ е слисанъ и разколебанъ. Това време се използва отъ капитанъ Инзовъ, който съ своята трета рота е поддръжка. Той все успѣва презъ огнената стена да изпраща често на застрашенитѣ патрони и бомби. Сега той поведе ротитѣ си и съ невѣроятенъ устремъ помете приближилия се врагъ и се настанява на Острата-чука, и заема здраво застрашения гребенъ. Сливенци пакъ се отличаватъ. Неприятелътъ е разгроменъ и кърваво отбитъ. Острата-чука е прекръстена на „Инзова-чука“. Това е наградата на себеотрицанието проявено отъ храбърцитѣ, числящи се въ третата дружина.

Положението за днесъ е затвърдено. Командирътъ на полка обходи завоюванитѣ позиции и даде своитѣ кжси и смислени наставления за бързото имъ укрепяване, за посрѣщане упорититѣ пристѣпи на врага, който съ нови сили, следъ като се съвземе отъ постигналото го днесъ нещастие, ще започне. Отбраната трѣбва да бжде приготвена за всѣкакви изненади.

Нощта бавно настѣпи и стрелбата почна да затихва. Нашитѣ, изтърпѣли ужаситѣ и на днешния день, почватъ да прибиратъ тѣлата на падналитѣ, които вече нѣма да страдатъ, нито отъ неизвестността на боя, нито пъкъ ще се страхуватъ отъ алчната за жертви смъртъ.

Азъ самъ съмъ омаломощенъ и искамъ да заспя вѣченъ сънъ. Страдамъ за своитѣ близки. Презъ цѣлия день свиднитѣ имъ образи изпъкватъ предъ очитѣ ми. Това не е ли последния день, когато съмъ пощаденъ? Не! не искамъ да мисля за смъртъта, тя ще дойде и при менъ. Тя витае надъ главитѣ ни. Позицията е нейната стихия.

Сврѣлъ съмъ се въ бърлогата си и бързо записвамъ при слабата свѣтлина на ламбата донесенията отъ частитѣ на полка. Превърналъ съмъ се на автоматъ. Не ми